

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Irományszám: K/3437

Érkezett: 2011 JUN 06.

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

„Folytatódik-e a nemzeti azbesztmentesítés?” címmel a Házsabály 91.§-a alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Fazekas Sándor
vidékfejlesztési miniszterhez.

Tisztelt Miniszter Úr!

A korábbi Környezetvédelmi Minisztérium irányításával 1999-ben megkezdődött a szórt azbesztet tartalmazó épületek országos felderítése és nyilvántartásba vétele. A munka során 2004-ig - kórházak és laktanyák nélkül - mintegy 237 ezer négyzetméternyi olyan lakó- és intézményi területet találtak, ahol a tüdőkárosító, rákkeltő anyagot használták hőszigetelésre illetve lánggátlásra. A szakmai becslésekben (például az Azbeszt Szövetség tanulmányaiban) 400-450 ezer négyzetméternyi azbeszttel beépített terület szerepel.

A gyakorlatban 2004 és 2006 között zajlott, szinte teljes egészében uniós forrásokból (mintegy 3,2 milliárd forintból) finanszírozott azbesztmentesítési program 2007-ben leállt, miközben a felmért problémának csupán egy töredékét oldotta meg.

Maga az azbesztveszély tehát a panelépületek, illetve bizonyos tömegközlekedési létesítmények jelentős hányadában ma is fennáll. 2007-es adatok szerint a Nemzeti Azbesztmentesítési Programban 33 ezer négyzetméter megtisztításával végeztek, és még legalább 120 ezer négyzetméternyi szigetelést kellene sürgősen ártalmatlanítani, akkori árkon 10-15 milliárd forintos költséggel.

A jogi szabályozás ellentmondásos. A 41/2000. (XII.20.) EüM-KöM együttes rendelet 2001. január 1-től betiltotta a rendelet 1. mellékletében felsorolt, azbesztrostot tartalmazó termékek forgalmazását és felhasználását. Az általános szabály alól a krizotilt tartalmazó termékek néhány évre kivételt kaptak, de 2005. január 1-től az azt tartalmazó termékek tilalma is teljes körűvé vált.

Az azbesztet, illetve azbeszttartalmú anyagot eltávolító dolgozók védelmében a 26/2000. (IX.30.) EüM rendelet tartalmaz előírásokat. A 4. sz. melléklet mérési feladatokat ír elő, továbbá ún. tisztasági határértéket is megállapít (0,01 rost/cm³). Az 1/2005-ös EüM rendeletnek megfelelően a bontási munkatervet jóvá kell hagyatni az ÁNTSZ-el, illetve be kell nyújtani az illetékes Környezetvédelmi Felügyelőségnek. A rendelet értelmében először el kell távolítani az azbesztet az épületből és csak ezután lehet hozzálátni a bontáshoz.

A 16/2001. (VII. 18.) KöM rendelet 1. számú melléklete szerint az azbesztet tartalmazó építőanyagok hulladéka veszélyes hulladéknak minősül (pl. EWC 170605) , amire a 98/2001. (VI.15.) Korm. rendelet előírásai vonatkoznak. A hulladékok kezelését (gyűjtését, szállítását, ártalmatlanítását) csak arra engedéllyel rendelkező vállalkozó végezheti.

Jogszabály ugyanakkor nem rendelkezik az ép, sértetlen azbeszttartalmú szigetelések és tetők eltávolításáról, annak ellenére, hogy ezek is jelenthetnek egészségügyi kockázatot (az ÁNTSZ adatai szerint évente több száz tüdőrákos megbetegedés írható az azbeszt számlájára.

A fenti tények együttesen teszik indokolttá az alábbi kérdéseket:

1. Hol tart pontosan az azbesztmentesítési program Magyarországon? Az azonosított azbesztveszélyes épületek, illetve az azbesztmentesített épületek nyilvántartása hozzáférhető-e?
2. Van-e a minisztérium nyilvántartása szerint azbesztveszélyesként azonosított, és mostanáig nem azbesztmentesített oktatási illetve egészségügyi célú épület? Ha igen, hol, melyek ezek?
3. Tervezi-e a szaktárca a Nemzeti Azbesztmentesítési Program folytatását, és fognak-e költségvetési forrásokot vagy uniós támogatási lehetőségeket rendelni ehhez a népegészségügyi és környezetbiztonsági szempontból egyaránt fontos kárelhárítási tevékenységhez?

Várom választ!

Budapest, 2011. június 06.

Jávorka Benedek
LMP